

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler

(2002/C 181 E/11)

KOM(2002) 139 endelig udg. — 2002/0066(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 15. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag 1 til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ fastsætter, hvilke produkter traktatens afsnit II anvendes på.
- (2) Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92⁽²⁾ anvendes hverken på produkter fra vinsektoren eller spiritus. For at sikre ensartet beskyttelse bør vineddike derimod henhøre under det anvendelsesområde, der er fastsat i artikel 1.
- (3) Bilag I til forordning (EØF) nr. 2081/92 omfatter de levnedsmidler, der kan registreres, herunder naturligt mineralvand og kildevand. Ved gennemgangen af registreringsansøgninger er der konstateret flere problemer. Der findes bl.a. enslydende navne for forskellige typer vand og opdigtede navne, der ikke er omfattet af bestemmelserne i nævnte forordning, og det er konstateret, at de pågældende navne egner sig dårligt til registrering efter denne forordning, navnlig i henhold til artikel 13. Disse forhold har givet mange praktiske problemer i forbindelse med anvendelsen af nævnte forordning.
- (4) Mineralvand og kildevand er allerede omfattet af Rådets direktiv 80/777/EØF af 15. juli 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand⁽³⁾. Selv om sigtet med dette direktiv ikke er helt det samme som med forordning (EØF) nr. 2081/92, omfatter det imid-

lertid tilstrækkelige bestemmelser for mineralvand og kildevand på EU-plan. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at registrere betegnelser for mineralvand og kildevand. Mineralvand og kildevand bør således udgå i bilag I til forordning (EØF) nr. 2081/92. Da visse betegnelser allerede blev registreret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 af 12. juni 1996 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter fremgangsmåden i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92⁽⁴⁾, bør der for at undgå enhver skade fastsættes en overgangsperiode på fem år, hvorefter disse betegnelser ikke længere indgår i det register, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2081/92.

- (5) For ikke at forringe EU-producenternes økonomi bør der findes en passende løsning på problemer med helt eller delvist enslydende geografiske betegnelser, både hvor kriterierne for registrering af betegnelserne er opfyldt, og hvor betegnelserne ikke opfylder disse kriterier, men dog opfylder visse nøje fastsatte betingelser for anvendelse.
- (6) I artikel 10 bør referencen til standard EN 45011 tilpasses for at tage højde for eventuelle senere ændringer.
- (7) Når en sammenslutning eller en fysisk eller juridisk person af berettigede grunde ikke ønsker fortsat registrering af en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse, bør den pågældende betegnelse annulleres i EU-registeret.
- (8) Aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPs-aftalen fra 1994, bilag 1C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen) indeholder detaljerede bestemmelser om disponibilitet, erhvervelse, dækningsområde, opretholdelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (9) Beskyttelse gennem den registrering, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2081/92, gælder også for tredjelands betegnelser gennem gensidighed og overholdelse af ækvivalensbetingelser, jf. artikel 12 i nævnte forordning. Artiklens bestemmelser bør fastlægges nærmere, så det sikres, at Fællesskabets registreringsprocedure også gælder for de lande, der opfylder betingelserne.

⁽¹⁾ EFT C 340 af 10.11.1997, s. 303.

⁽²⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2796/2000 (EFT L 324 af 21.12.2000, s. 26).

⁽³⁾ EFT L 229 af 30.8.1980, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/70/EF (EFT L 299 af 23.11.1996, s. 26).

⁽⁴⁾ EFT L 148 af 21.6.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2703/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 25).

(10) I artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2081/92 er der fastsat en indsigelsesprocedure. For at opfylde den forpligtelse til national behandling, der følger af artikel 22 i TRIPs-aftalen, bør disse bestemmelser præciseres, så det sikres, at statsborgere i alle WTO-medlemsstater kan nyde godt af ordningen, og at bestemmelserne anvendes uden at anfægte internationale aftaler, jf. artikel 12. Retten til indsigelse indrømmes statsborgere fra WTO-medlemsstaterne, når de er retmæssigt berørt, og efter samme kriterier som dem, der er fastsat i artikel 7, stk. 4, i nævnte forordning. Dokumentation og evaluering vedrørende opfyldelse af disse kriterier bør være relevant i forhold til EU's område, som forordningens beskyttelsesforanstaltninger tager sigte på.

(11) Artikel 24, stk. 5, i TRIPs-aftalen omfatter ikke kun registrerede varemærker eller varemærker, for hvilke der er ansøgt om registrering, men også varemærker, der er hævdvundne, den fastsatte referencedato og navnlig datoen for beskyttelse af betegnelsen i oprindelseslandet. Artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 bør derfor ændres, så den deri fastsatte referencedato bliver datoen for beskyttelse i oprindelseslandet eller datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse eller oprindelsesbetegnelsen, alt efter om der er tale om en betegnelse i henhold til artikel 17 eller artikel 5 i samme forordning. I artikel 14, stk. 1, bliver referencedatoen endvidere datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering i stedet for datoen for den første offentliggørelse.

(12) Da de nødvendige foranstaltninger til at sætte forordning (EØF) nr. 2081/92 i kraft er generelle foranstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør disse foranstaltninger fastsættes efter den forskriftsprocedure, som er fastsat i artikel 5 i nævnte afgørelse.

(13) Den forenklede procedure i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92, som tager sigte på registrering af eksisterende betegnelser eller betegnelser, der er beskyttet eller hævdvundne i medlemsstaterne, indeholder ikke nogen indsigelsesret. Af hensyn til den retlige sikkerhed og gennemsigtigheden bør bestemmelsen derfor ophæves. Følgelig bør den overgangsperiode på fem år, der er fastsat i artikel 13, stk. 2, for betegnelser, som er registreret i medfør af bestemmelsen, også afskaffes. Det berører dog ikke udløbet af overgangsperioden for betegnelser, der er registreret efter artikel 17.

(14) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2081/92 bør derfor ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2081/92 foretages følgende ændringer:

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

1. Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. I denne forordning fastsættes reglerne for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for de landbrugsprodukter til konsum, der er opført i bilag I til traktaten, og for de levnedsmidler, der er opført i bilag I til denne forordning, og de landbrugsprodukter, der er opført i bilag II til denne forordning.

Bestemmelserne i denne forordning gælder dog ikke for produkter, der henhører under vinsektoren, eller for spiritus. Dette stykke tilsidesætter ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin.

Fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning er mineralvand ikke mere omfattet af forordning (EØF) nr. 2081/92. Ved udløbet af en overgangsperiode på fem år fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning slettes alle registrerede betegnelser for mineralvand derfor i det register, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.

Bilag I og II til denne forordning kan ændres efter proceduren i artikel 15.«

2. I artikel 5, stk. 5, udgår sidste afsnit.

3. Efter artikel 5 indsættes:

»Artikel 5a

Hvis ansøgningen vedrører en betegnelse, som også angiver et geografisk område i en anden medlemsstat eller et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, høres denne stat, inden der træffes beslutning.

Enslydende betegnelser, der er i overensstemmelse med denne forordning, kan registreres under behørig hensyntagen til lokal skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling.

Anvendelse af sådanne betegnelser tillades kun, hvis oprindelsesstaten er klart og tydeligt angivet på etiketten.«

4. I artikel 10, stk. 3, affattes sidste afsnit således:

»For at kunne blive godkendt af en medlemsstat med henblik på denne forordnings anvendelse skal organerne opfylde kravene i den seneste gældende udgave af standard EN 45011.«

5. I artikel 11, stk. 4, indsættes:

»Foranstaltningerne offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

6. Efter artikel 11 indsættes:

»Artikel 11a

Kommissionen kan annullere registreringen af en betegnelse på behørigt begrundet anmodning fra den pågældende sammenslutning, der indgives af den stat, som havde indgivet den oprindelige registreringsansøgning.

Annulleringen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

7. Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»— hvis der i det pågældende tredjeland findes en kontrolordning og en indsigelsesret, der svarer til bestemmelserne i denne forordning.«

8. I artikel 12 indsættes:

»3. Kommissionen kan på anmodning af et tredjeland efter proceduren i artikel 15 konstatere, at tredjelandet ifølge sin egen lovgivning opfylder ækvivalensbetingelserne i stk. 1. Hvis Kommissionen træffer positiv beslutning, anvendes proceduren i artikel 12a.«

9. Efter artikel 12 indsættes:

»Artikel 12a

1. Hvis en sammenslutning eller en fysisk eller juridisk person, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i et tredjeland under henvisning til artikel 12, stk. 3, ønsker at lade en betegnelse registrere i henhold til denne forordning, sender den eller personen en registreringsansøgning til myndighederne i det tredjeland, hvor det geografiske område er beliggende. Ansøgningen ledsages for hver betegnelse af den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 4.

2. Hvis tredjelandet mener, at betingelserne i denne forordning er opfyldt, videresender det registreringsansøgningen til Kommissionen, ledsaget af følgende:

- a) en beskrivelse af de retsregler og den brug, på grundlag af hvilke oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er beskyttet eller anerkendt i landet
- b) en erklæring om, at de i artikel 10 fastsatte forhold er opfyldt på dets område, og
- c) anden dokumentation, som ansøgningen er baseret på.

3. Ansøgningen og alle de dokumenter, der sendes til Kommissionen, affattes på et officielt sprog i EU eller ledsages af en oversættelse til et officielt sprog i EU.

Artikel 12b

1. Inden for en periode på seks måneder kontrollerer Kommissionen, om den registreringsansøgning, som et tredjeland har indsendt, indeholder alle nødvendige oplysninger. Kommissionen underretter tredjelandet om sine konklusioner.

Hvis Kommissionen:

- a) drager den konklusion, at betegnelsen opfylder betingelserne for beskyttelse, offentliggør den ansøgningen i henhold til artikel 6, stk. 2; inden offentliggørelsen kan Kommissionen anmode komitéen i artikel 15 om at afgive udtalelse
- b) drager den konklusion, at betegnelsen ikke opfylder betingelserne for beskyttelse, beslutter den efter høring af det tredjeland, der har indsendt ansøgningen, og efter proceduren i artikel 15 ikke at offentliggøre ansøgningen.

2. Inden seks måneder fra dato, hvor ansøgningen offentliggøres, jf. stk. 1, litra a), kan enhver retmæssigt berørt person gøre indsigelse mod offentliggørelsen af en ansøgning på følgende betingelser: Hvis indsigelsen kommer fra en medlemsstat i EU eller et medlem af WTO, anvendes enten bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2 og 3, eller bestemmelserne i artikel 12d. Hvis indsigelsen kommer fra en statsborger i et tredjeland, der opfylder de i artikel 12, stk. 3, omhandlede, tilsvarende betingelser, sendes den behørigt begrundede indsigelseserklæring til den stat, hvori statsborgeren har bopæl eller forretningssted, og staten videresender den til Kommissionen.

Indsigelseserklæringen og alle dokumenter, der sendes til Kommissionen, affattes på et officielt sprog i EU eller ledsages af en oversættelse til et officielt sprog i EU.

3. Kommissionen undersøger, om indsigelsen er begrundet ud fra kriterierne i artikel 7, stk. 4. Kriterierne skal være godkendt og vurderet i forhold til Fællesskabets område. Hvis en eller flere indsigelser er begrundede, træffer Kommissionen beslutning efter proceduren i artikel 15 og efter høring af det tredjeland, der har indsendt ansøgningen, idet den tager hensyn til god skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling i Fællesskabet. Hvis Kommissionen beslutter, at betegnelsen kan registreres, opføres den i det register, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, og den offentliggøres i henhold til artikel 6, stk. 4.

4. Modtager Kommissionen ikke indsigelser, opføres betegnelsen/betegnelserne i det register, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, og den/de offentliggøres i henhold til artikel 6, stk. 4.

Artikel 12c

Sammenslutningen eller den fysiske eller juridiske person, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, kan anmode om, at varespecifikationen for en betegnelse, der er registreret i henhold til artikel 12a, ændres navnlig for at tage hensyn til udviklingen i de videnskabelige eller tekniske resultater eller for at foretage en ny geografisk afgrænsning.

I så fald anvendes proceduren i artikel 12a og 12b.

Efter proceduren i artikel 15 kan Kommissionen dog beslutte ikke at anvende proceduren i artikel 12a og 12b, hvis det drejer sig om en mindre ændring.

Artikel 12d

1. En fysisk eller juridisk person, der er statsborger i en WTO-medlemsstat eller et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, og som er retmæssigt berørt af en registrering, kan inden for en frist på seks måneder fra datoen for offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, der er fastsat i artikel 6, stk. 2, af en ansøgning om registrering, der indgives af en medlemsstat, gøre indsigelse mod den planlagte registrering ved indsendelse til den stat, hvor den pågældende person har bopæl eller forretningssted, af en behørigt begrundet erklæring udfærdiget på eller oversat til et af EU's officielle sprog. Staten videresender derefter erklæringen til Kommissionen. Medlemsstaterne sikrer, at enhver person, der er statsborger i en WTO-medlemsstat eller et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, og som kan dokumentere en berettiget økonomisk interesse, får adgang til at gøre sig bekendt med registreringsansøgningen.

2. Kommissionen undersøger, om indsigelserne kan tages til følge efter de kriterier, der er fastsat i artikel 7, stk. 4. Overensstemmelse med kriterierne dokumenteres og evalueres for så vidt angår Fællesskabets område.

3. Hvis en indsigelse kan tages til følge, træffer Kommissionen beslutning efter proceduren i artikel 15 efter høring af den stat, som har indgivet indsigelsen, under hensyntagen til god skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling. Hvis det besluttet at gennemføre registreringen, offentliggøres den af Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 4.

10. Artikel 13 ændres som følger:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Med hensyn til de betegnelser, for hvilke der er ansøgt om registrering i medfør af artikel 5 eller artikel 12a, kan der kun indføres en overgangsperiode på højst fem år i henhold til dels artikel 7, stk. 5, litra b), dels artikel 12b, stk. 3, og artikel 12d, stk. 3, hvis en indsigelse opfylder kravene for behandling med den begrundelse, at registreringen af den foreslåede betegnelse vil skade en helt eller delvis enslydende betegnelse eller produkter, som lovligt har været markedsført i mindst fem år inden den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse.

Der kan kun indføres en sådan overgangsperiode, hvis virksomhederne lovligt har markedsført de pågældende produkter og herunder vedvarende har anvendt de pågældende betegnelser i mindst fem år inden den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse.«

c) Som stk. 5 indsættes:

»5. Efter proceduren i artikel 15 kan Kommissionen beslutte, at der kan ske samtidig anvendelse af en registreret betegnelse og en betegnelse, der angiver et sted i en medlemsstat i EU eller i et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, hvis denne betegnelse er identisk med den registrerede betegnelse, idet følgende betingelser dog skal være opfyldt:

— den identiske betegnelse skal have været retmæssigt anvendt på EU's område i mindst 25 år inden ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 2081/92 og i overensstemmelse med god skik og sædvane

— det skal være godtgjort, at formålet med anvendelsen på intet tidspunkt har været at udnytte den registrerede betegnelses ry, og at anvendelsen af den ikke har kunnet eller kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse

— problemet med den identiske betegnelse blev taget op inden betegnelsens registrering.

Den samtidige anvendelse af den registrerede betegnelse og den pågældende identiske betegnelse kan højst vare 15 år.

Den pågældende geografiske betegnelse må kun anvendes, hvis oprindelsesstaten er klart og synligt anført på etiketten.«

11. Artikel 14 ændres som følger:

Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ⁽²⁾.

a) Stk. 1 affattes således:

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.«

»1. Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres i overensstemmelse med denne forordning, afvises ansøgningen om registrering af et varemærke, som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som vedrører samme type produkt, hvis ansøgningen om registrering af varemærket er indgivet efter datoen for indgivelse til Kommissionen af ansøgningen om registrering af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, annulleres.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Under overholdelse af EF-retten kan et varemærke — som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som der er indgivet ansøgning for, eller som er registreret eller, efter gældende lovgivning, hævdundet, og som er blevet brugt i god tro på EU's område enten inden datoen for beskyttelse i oprindelseslandet eller inden datoen for indgivelse af ansøgningen til Kommissionen om registrering af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse — fortsat anvendes til trods for registreringen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, hvis varemærket ikke er erklæret ugyldigt eller rettighederne dertil ikke er fortabt af de grunde, der er anført i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker ⁽¹⁾ og/eller

12. Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Oprindelsesbetegnelser og Geografiske Betegnelser, der er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Hvis der henvises til dette stykke, anvendes den forskriftsprocedure, der er fastsat ved artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF, jf. artikel 7, stk. 3, heri.

3. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1998/468/EF, fastsættes til tre måneder.

4. Udvalget kan behandle ethvert andet spørgsmål, der rejses af dets formand, enten på foranledning af denne eller en medlemsstat.«

13. Artikel 17 udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.